

Анастасія Ротар

Науковий керівник – доц. Шестобуз О. С.

Особливості активізації творчої діяльності учнів початкових класів на уроках образотворчого мистецтва

Творчість має велике значення в житті людини та суспільства загалом. Без творчої діяльності не існувало ні мистецтва, ні науки, бо саме пошук нестандартних рішень і створення чогось нового є проявом творчості.

Проблемою розвитку творчості, процесу її активізації, впливу ігрової діяльності на розвиток творчості в дітей займалися такі науковці як Н. Арістова, Н. Кудикіна, Л. Масол, О. Савченко, В. Сухомлинський, К. Ушинський та ін.

Саме постійне дослідження творчого процесу та вивчення творчої діяльності молодших школярів розкрили основні чинники й умови розвитку цього процесу. У педагогічному словнику С. Гончаренка творчість визначається як «продуктивна людська діяльність, здатна породжувати якісно нові матеріальні та духовні цінності суспільного значення» [1, с. 326].

Творча діяльність молодших школярів зорієнтована не на створення абсолютно нових предметів чи виробів, а на розвиток природних задатків і талантів у різних сферах життя. Ю. Сенько розглядає дитячу творчість як створення дитиною суб'єктивно нового, значущого для неї продукту, який по-новому характеризує сприйнятий нею образ [3].

У цьому процесі одну з основних ролей відіграє креативність. Продуктом вияву креативного міркування є вміння самостійно з допомогою наявного досвіду, світогляду та сприйняття діяти.

До способів активізації творчої діяльності молодших школярів відноситься розвиток психічних процесів особистості, тобто особливості пізнавальних процесів мозку, обсяг пам'яті, зосередженість уваги, наявність високого рівня уваги. Усе це формує цілісну систему, що безпосередньо впливає на навчання та розвиток учнів.

А. Кошель виокремлює власний розподіл на стадії формування творчості в учнів початкової школи. Першою

вчений визначає етап створення свого продукту на основі повторення або копіювання вже існуючого. Ця стадія характеризується як репродуктивна діяльність, яка формує в дітей поняття про найпростіші алгоритми дій. Друга стадія пов'язана із внесенням часткових змін у виготовлення творчого продукту. Діти розглядають приклади виробів чи завдань, які пропонує їм учитель і змінюють тільки деякі елементи. Ця стадія більш творча, ніж попередня, тому цю діяльність можна назвати творчим наслідуванням. Третя стадія називається репродуктивна творчість і розкриває уміння дитини із отриманого від вчителя зразка зробити власний продукт, який поєднуватиме в собі емоції, світогляд та ідеї [2].

Отже існують різні рівні розвитку творчих здібностей молодших школярів, які є природно закладеними в кожній особистості та які ми можемо розвивати додатково. Виявлення талантів дитини ще з раннього віку формує в неї основу для успішної реалізації власних ідей та думок у майбутньому. Дитяча творчість майже не відрізняється від дорослої етапами розвитку, однак у дітей є окремі елементи прояву творчої діяльності. Рівень творчих здібностей школярів впливає на загальний рівень обізнаності особистості. Наявність здібностей до тієї чи іншої сфери життя впливає на формування життєво необхідних якостей сучасних активних громадян.

Отже, реформи в освіті останніх років в Україні спрямовані на побудову навчання, де будуть поєднуватися різні новітні форми роботи із залученням креативності, оригінальності, неповторності ідей учнів початкових класів.

Список літератури

1. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 376 с.
2. Кошель А. В. Ігрові технології в освітньому процесі закладів дошкільної освіти. *Теорія і практика дошкільного навчання*. 2019. № 2. С. 67–73.
3. Сенько Ю. М. Особливості розвитку творчих здібностей молодших школярів. *Педагогіка і психологія*. 2019. № 7. С. 208–219.